

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **M.Ü.**, bytom H., právne zastúpeného JUDr. R., advokátom v T., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska č. 14, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-176/DI-BCP-2007 zo dňa 10.9.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 285/2007-42 zo dňa 29.5.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 285/2007-42 zo dňa 29.5.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-P-176/DI-BCP-2007 zo dňa 10.9.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV č. ORP-P-615/IV-DI-BCP-2007 zo dňa 14.6.2007 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov (ďalej len zákon) a uložení pokuty § 22 ods. 2 zákona vo výške 5.000,– Sk a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že správne orgány v konaní dostatočne a objektívne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili.

Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že skutočnosť, že vozidlo značky Mercedes Benz EČ B. najvyššiu dovolenú rýchlosť 130km/h prekročilo o 61km/h, vyplynula z fotodokumentácie skutku a záznamu o nameranej rýchlosti. Tvrdenie žalovaného, že vozidlo, ktorým mal spáchať priestupok, patrilo do zložiek záchranného integrovaného systému a bolo vybavené modrým výstražným svetlom, ktoré žalobca používal preto, že išiel na zásah do K., bolo vyvrátené tým, že v čase spáchania priestupku smerovalo vozidlo od Ž. do B., teda opačným smerom, ako bolo žalobcom uvedené údajné miesto nehody.

K námietke žalobcu, že pri doručovaní predvolania na ústne pojednávanie pred prvostupňovým správnym orgánom došlo k porušeniu zákona, krajský súd uviedol, že správny orgán žalobcu predvolal zásielkou do vlastných rúk, podanou na poštovú prepravu dňa 17.5.2007. Zásielka bola žalobcovi dvakrát neúspešne doručovaná dňa 23.5.2007 a 24.5.2007 a týmto dňom bola aj uložená na pošte, a to až do 12.6.2007, o čom bol žalobca vyrozumovaný oznámením o uložení zásielky.

Krajský súd skonštatoval, že správne orgány postupovali v súlade s ustanoveniami § 24 Správneho poriadku a pri náhradnom doručovaní tejto zásielky nezistil žiaden rozpor so zákonom.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to v podstate na tom základe, že pojednávanie na krajskom súde vytýčené na 29.5.2008 o 11.00 hod. sa uskutočnilo napriek tomu, že jeho právny zástupca bol od 27.5.2008 do 18.6.2008 práceneschopný, svoju neúčast' na pojednávaní vopred ospravedlnil a žiadal o odročenie pojednávania na iný termín. Tvrdil, že týmto postupom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Namietal tiež, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ OSP a to v súvislosti s argumentáciou v otázke postupu správneho orgánu pri doručovaní predvolania na priestupkové konanie.

Uviedol, že bol predvolaný na ústne pojednávanie na 14.6.2007 náhradným doručením z dôvodu neúspešného doručovania dňa 23.5.2007 a 24.5.2007, pričom správny orgán nesprávne aplikoval ustanovenia § 24 ods. 1 a 2 SP, pretože na tento postup neboli splnené všetky podmienky a to konkrétne, že sa adresát v mieste doručovania inak zdržiava. Žalobca tvrdil, že v čase od 21.5.2007 do 30.5.2007 čerpal dovolenku mimo svojho trvalého bydliska v B. Ako dôkaz pripojil dovolenkový lístok zo dňa 18.5.2007 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 29.5.2007 vystavený v hoteli v B. Dôvodil, že na ústne pojednávanie sa nemohol dostaviť, pretože o ňom nevedel a ani vedieť nemohol, keďže predvolanie si vyzdvihol na pošte až dňa 9.7.2007 po tom, čo sa vrátil z dovolenky mimo miesta svojho trvalého bydliska.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

K námietke žalobcu o náhradnom doručovaní predvolania uviedol, že z doručenky vyplýva, že sa postupovalo podľa § 24 ods. 2 SP. Poukázal i na čl. 49 ods. 1 Poštových podmienok, v zmysle ktorého je dĺžka odbernej lehoty 18 kalendárnych dní a o uložení zásielky bol žalobca upovedomený na tlačive o oznámení o uložení zásielky. Vyjadril názor, že žalobca i keď sa v čase doručovania zásielky v mieste bydliska nezdržiaval, mal možnosť sa o uložení zásielky dozvedieť neskôr, pretože bol upovedomený o jej uložení i o lehote uloženia a o tom, že ak si zásielku neprevezme, bude vrátená odosielateľovi.

Žalovaný namietal hodnovernosť dôkazov – dovolenkového lístka a pokladničného bloku z hotela, pretože podľa výpisov z obchodného registra je žalobca jediným konateľom spoločnosti J. a koná vždy samostatne.

Vyjadril názor, že i v prípade, ak by žalobca od 21.5.2007 do 30.5.2007 bol mimo B., bolo mu oznámené, že na pošte má uloženú zásielku a vzhľadom k termínu správneho konania vytýčeného na 14.6.2007 a na 18-dňovú odbornú lehotu zásielky, mal možnosť si ju prevziať kedykoľvek po 30.5.2007 a konania sa zúčastniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 27.3.2007 viedol osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz EČ B. po diaľnici D1 v smere zo Ž. do B., pričom prekročil najvyššiu povolenú rýchlosť 130km/h o 61km/h, keď mu v čase o 21.57 hod. cestný radarový rýchlomer nameral rýchlosť až 191km/h.

Správny orgán preto začal voči žalobcovi priestupkové konanie z dôvodu porušenia § 15 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách a na deň 14.6.2007 vytýčil ústne pojednávanie.

Predvolanie bolo žalobcovi doručované na adresu jeho bydliska, ktorú dňa 27.3.2007 uviedol do správy o výsledku objasňovania priestupku. Predvolanie bolo doručované do vlastných rúk neúspešne dňa 23.5.2007 a dňa 24.5.2007. Dňom opakovaného doručovania zásielky bola táto zároveň uložená na pošte a žalobca bol upovedomený o uložení zásielky a odbornej lehote. Keďže žalobca si v odbornej lehote zásielku neprevzal, správny orgán prejednal v stanovenom termíne priestupok i bez prítomnosti žalobcu.

Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. p. ORP-P-615/IV-DI-BCP-2007 zo dňa 14.6.2007 uznal žalobcu vinným zo spáchania predmetného priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. a/ zákona a podľa § 22 ods. 2 zákona mu uložil pokutu v sume 5.000,-Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 6 mesiacov.

V odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca namietal postup správneho pri náhradnom doručení predvolania z dôvodov totožných s odvolacími námietkami. Súčasne uviedol, že v čase spáchania skutku sa ponáhlal na zásah pri dopravnej nehode v K. a mal zapnuté výstražné modré svetlá, ktoré môže používať len na špeciálne účely pri zásahovej činnosti.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní a preto ho potvrdil. Tvrdenie žalobcu, že v čase

spáchania skutku sa ponáhlal na miesto zásahu pri nehode v K., žalovaný nepovažoval za pravdivé, nakoľko v čase spáchanie priestupku žalobca jazdil s vozidlom zo Ž. do B., teda opačným smerom ako bolo uvádzané miesto nehody.

Žalobca v odvolaní nenamietal spáchanie skutku či druh a výšku uložených sankcií, preto sa týmito skutočnosťami odvolací súd nezaoberal. V predmetnom konaní sa zameral na odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa porušenia zákonných ustanovení v súvislosti s doručovaním predvolania na priestupkové konanie a s prejednaním veci pred krajským súdom bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v postupe správnych orgánov, ktoré pri doručovaní predvolania postupovali v súlade so zákonom.

Podľa § 51 zákona sa na doručovanie písomností vydaných žalovaným vzťahujú ustanovenia Správneho poriadku (ďalej len SP).

Podľa § 24 SP dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok (ods. 1).

Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel (ods. 2).

Podľa § 74 ods. 1 zákona o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. **V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.**

Zo spisu správneho orgánu vyplýva, že prvostupňový správny orgán doručoval predvolanie na vytýčené pojednávanie na deň 14.6.2007 žalobcovi na adresu jeho trvalého

bydliska dňa 23.5.2007 a opakovane neúspešne dňa 24.5.2007, ktorý je zároveň dňom uloženia zásielky na pošte. Zásielka bola v zmysle právnej fikcie považovaná za doručení dňom 28.5.2007 (pretože 27.5.2007 bola nedeľa). Pre aplikáciu tejto zákonnej fikcie boli splnené všetky zákonné predpoklady v zmysle § 24 ods. 2 SP, keďže zásielka bola doručovaná žalobcovi v mieste jeho bydliska, teda v mieste, kde sa inak zdržiava, podľa údajov z nedoručenej zásielky vyplýva, že bola doručovaná opakovane a o opakovanom doručení, uložení zásielky na pošte a 18-dňovej odbernej lehote bol žalobca upovedomý.

Ak by sa teda žalobca v čase od 23.5.2007 do 30.5.2007 skutočne nezdržiaval v mieste svojho trvalého bydliska, mohol si zásielku na základe oznámenia o jej uložení na pošte kedykoľvek v čase až do 12.6.2007, kedy sa skončila 18-dňová odberná lehota zásielky, vyzdvihnúť a ústneho pojednávania sa zúčastniť. Keďže žalobcovi bolo podľa zákonnej fikcie predvolanie s termínom a miestom ústneho pojednávania doručené a on sa nedostavil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil, správny orgán nepostupoval v rozpore so zákonom, keď priestupok prejednal bez jeho prítomnosti.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil. Podľa odvolacieho súdu postup krajského súdu, ktorý vykonal pojednávanie bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, bol v súlade so ustanoveniami OSP.

Pre konanie o žalobe o preskúmanie rozhodnutia a postupu správneho orgánu platia ustanovenia piatej časti OSP.

Podľa § 250g ods. 2 OSP **ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti**; konanie sa nesmie z tohto dôvodu prerušiť.

Krajský súd teda postupoval v súlade so zákon, keď napriek ospravedlneniu právneho zástupcu z dôvodu svojej práceneschopnosti od 27.5.2008 do 18.6.2008 pojednávanie vytýčené na 29.5.2008 neodročil. V zmysle zákonných ustanovení totiž v správnom súdnictve môže byť vec prejednaná na pojednávaní napriek neúčasti účastníkov konania a to bez ohľadu na to, či svoju neprítomnosť ospravedlnili alebo nie.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. januára 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu